

РЕШЕНИЕ

№ 6119

гр. София, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 29.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1093** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 203 АПК, вр. чл.1, ал.2 от ЗОДОВ.

Производството по делото е образувано по подадена от А. Б. Г. от [населено място], кв. О. искова молба срещу Столична Община, представлявана от кмета Й. Ф. /след уточнение на исковата претенция/, с която моли съда да осъди ответника да му заплати сумата от общо 5 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди, в следствие на отменени по съдебен ред три административни акта заповед № РД-09-242/13.10.2006 г. на кмета на СО-район С., заповед № РД-09-208/14.12.2007 г. на кмета на СО-район С. и Заповед № РД-09-92/20.10.2010 г. на кмета на СО-район С., изразяващи се в невъзможността на ищеца да ползва 2,30 линейни метра от лицето на УПИ-444-VI и около 18 кв.м. от площта на имота, както и в направени разноски за разваляне на гараж, намиращ се на границата между двата имота и попадащ в имота на трети лица в размер на 1 000 лв., в следствие на заповед № РД-09-208/14.12.2007 г. и направени разноски по гражданско дело № 2514/2011 г. на СРС в размер на 1 799,68 лв.

В исковата молба, както и в уточнителни молби от 11.02.2022 г., 14.02.2022 г., 16.02.2022 г., 23.02.2022 г. и 11.03.2022 г. са изложени подробни съображения за нейната допустимост и основателност. Посочва, че със заповед № РД-09-242/13.10.2006 г. на кмета на СО-район С. е одобрена поправка в кадастралната основа на имотната граница между УПИ VI-444 и УПИ V-445. В следствие на това, със заповед № РД-09-208/14.12.2007 г. на кмета на СО-район С. е изменен плана за

регулация на м. О., кв. 174, касаеща УПИ VI-444 и УПИ V-445, за ПИ с идентификатор 68134.510.444 и ПИ с идентификатор 68134.510.ПИ 445, с адрес [улица]. С тази заповед се отнемат 2,30 линейни метра от лицето на УПИ-444-VI и около 18 кв.м. от площта на имота. С това отнемане се увеличава площта на съседния имот УПИ 445. Освен че се отнема част от площта на УПИ 444, имота се стеснява в УПИ V-445. В следствие на това, гаражът който е закупил при покупката на имота, отива към съседния му имот УПИ V-445. Стигнало се до издаване на заповед за премахване на гаража. Изместването на границата между двата имота се отразява и в кадастъра по искане на СО. С решение на АССГ от 03.06.2009 г. по адм.д. № 3930/2008 г., потвърдено с решение № 15956/22.12.2009 г., постановено по адм. д. № 14202/2009 г. по описа на ВАС, заповед № РД-09-242/13.10.2006 г. на кмета на СО-район С. е отменена. Собственикът на съседния имот УПИ V-445, въпреки съдебните решения, не е преместил оградата си и тя е в положение, съобразено със заповед № РД-09-242/13.10.2006 г. на кмета на СО-район С. и заповед № РД-09-208/14.12.2007 г. на кмета на СО-район С.. След влизане в сила на решенията е проведена процедура по трасиране на имотната граница, маркиране и поставяне на маркировъчни знаци, за което е издадена трасировъчна скица от Г. 93 ЕООД. Въпреки това, 18 кв. м. от имота на ищеца продължават да са в границите на имота на съседа. Със Заповед № РД-09-92/20.10.2010 г. на кмета на СО-район С. е одобрено изменение на действащия план за регулация на кв. 174 и отново се изменя имотната граница между двата имота УПИ VI-444 и УПИ V-445 и същата отново навлиза в имота на ищеца. Тази заповед също е отменена с решение № 1602/05.04.2011 г., постановено по адм.д. № 9181/2010 г. по описа на АССГ. Решението е влязло в сила на 27.04.2011 г. Налично е и решение 1896/20.03.2019 г., постановено по адм.д. № 10805/2018 г. на АССГ, с което е отменена Заповед № 18-7869/20.09.2018г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър /СГКК/-С., с която на основание чл.54, ал.2 ЗКИР е отказано изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри за поземлен имот с идентификатор 68134.510.5067 по заявление вх.№ 01-48132/21.02.2017 г., подадено от жалбоподателя. След влизане в сила на решение № 1896/20.03.2019 г., постановено по адм.д. № 10805/2018 г. на АССГ, СГКК е издала заповед, с която приложи регулацията, съгласно заповед № 260/25.08.1977 г., и която СРС и СГС с решения са постановили за правилна. Издала и скица за ПИ 68134.510.5067. Въпреки това, кметът на СО-район С. отказва да изпълни законовите изисквания и да се съобрази със съдебните решения. След приключване на процедурата в СГКК, подал молба в СО-район С., с вх. № РСР19-ГР-00-29/22/27.08.2021 г. за изменение на плана за регулация, одобрен със Заповед № 545/25.10.1996 г., но до настоящия момент промяна няма. Моли за осъждане на ответника.

В съдебно заседание лично поддържа исковата молба и моли за присъждане на претендираната сума, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди.

Ответникът, кметът на СО не е представил отговор в предоставения срок по чл. 131 ГПК.

В съдебно заседание не се представлява.

Представителят на СГП излага становище за основателност на исковата претенция.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от

АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Ищецът А. Б. Г. се легитимира като собственик на S идеална част от дворно място, представляващо УПИ-444-VI, кв. 174, м. О., с административен адрес [населено място], [улица], с площ от 299 кв.м., ведно с построената в имота масивна жилищна сграда, представляваща западната част от сграда, тип близък, на основание НА за продажба на недвижим имот № 54, том I, дело № 48/31.03.2000 г.

Със заповед № РД-09-242/13.10.2006 г. на кмета на СО-район С., на основание §4, ал.1, т.2 ПР на ЗКИР е одобрена поправка в кадастралната основа с нова имотна граница между имоти с пл. №№ 444 и 445, кв. 174, м. О.-М..

Заповедта е оспорена пред АССГ, където е образувано адм.д. № 3930/2008 г. По делото е постановено решение на АССГ от 03.06.2009 г., с което заповедта е отменена като незаконосъобразна. Решението на АССГ е потвърдено с решение № 15956/22.12.2009 г., постановено по адм. д. № 14202/2009 г. по описа на ВАС.

Със заповед № РД-09-208/14.12.2007 г. на кмета на СО-район С. е одобрено изменение на ПР на м. О.-М., кв. 174, обособяване на нови УПИ- VI 444 и V445. Няма данни по делото заповедта да е била предмет на съдебно оспорване.

Със Заповед № РД-09-92/20.10.2010 г. на кмета на СО-район С. е одобрено попълване на кадастралната основа на действащия план за регулация с ПИ с проектен пл. № 445, кв. 174, м. О.-М..

С решение № 1602/05.04.2011 г., постановено по адм.д. № 9181/2010 г. на АССГ посочената заповед е отменена. Решението е влязло в сила на 27.04.2011 г.

Със Заповед № 18-7869/20.09.2018г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър /СГКК/-С., на основание чл.54, ал.2 ЗКИР, е отказано изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри за поземлен имот с идентификатор 68134.510.5067 по заявление вх.№ 01-48132/21.02.2017 г., подадено от жалбоподателя. Отказът е оспорен пред АССГ, който с решение 1896/20.03.2019 г., постановено по адм.д. № 10805/2018 г. на АССГ, заповедта е отменена, а преписката е върната на органа за ново произнасяне по молбата. Посочено е, че съществуващата към момента на постановяване на решението граница между УПИ VI -444 и V-445,нанесена с изменение на КК от 2013 г. не отговаря на върната имотна граница, посочена в решение № I-52-8/25.04.2012 г. по гр.д. № 2514/2011 г. на СРС. Решението е влязло в сила на 10.04.2019 г.

С решение № I-52-8/25.04.2012 г., постановено по гр.д. № 2514/2011 г. на СРС е признато за установено, че на основание чл. 53, ал.2 ЗКИР е налице допуснатата грешка в плана на [населено място] от 1996 г. при заснемането на границата между имот УПИ V-445 и VI-444 в кв. 174. С решението А. Б. Г. е осъден да заплати на трети лица сумата от 970 лв. разноски.

Решението е оставено в сила с решение от 25.03.2013 г., постановено по гр.д. № 11491/2012 г. на СГС. С решението Г. е осъден да заплати на трети лица сумата от 600 лв. разноски по делото.

Въз основа на двете съдебни решения е издаден изпълнителен лист. Срещу ищеца е образувано изпълнително дело 179/2013 г. по описа на ЧСИ П. М.. В поканата за доброволно изпълнение общата сума по дълга е в размер на 1 792,72 лв. Сумата е платена с платежно нареждане от 17.07.2013 г. Изпълнителното производство е прекратено поради напълно издължаване на длъжника.

За изясняване на делото от фактическа страна е допуснатата СТЕ, от заключението на

която се установява, че действащия ПУП за района е одобрен със Заповед № РД-545/26.10.1996 г. на Главния архитект на [населено място]. Съгласно цифровите данни от iSofMap (Г.-С.) по действащия ПУП от 1996 г. на м. "О.-М." УПИ V-445 от кв.174 е с площ от 294 кв.м., а имот с пл.№ 445 е с площ от 293 кв.м. и УПИ VI-444 от кв.174 е с площ от 327 кв.м., а имот с пл.№ 444 е с площ от 326 кв.м. Имот с идентификатор 68134.510.5050 (стар ид. 68134.510.445) е с площ от 289 кв.м., а имот с идентификатор 68134.510.5067 (стар ид. 68134.510.444) е с площ от 328 кв.м.

Предходният ПУП- ЗРКП за м. "О.-М." по плана на [населено място] е одобрен със Заповед №260/25.VIII.1977 г. на главния архитект на С.. Съгласно ръчната скица от 1982 г., лицето на имот с пл. №445 е приблизително 14,09 м., а на имот с пл. № 444 е приблизително 14,26м.

От замерване на място вещото лице установило, че лицето на имот с пл. № 444 е с дължина 11,70 м., а по действащия ПУП УПИ VI-444 от кв. 174, м. „О.-М.“ следва да е 14,05 м. Изградената ограда между имот с пл. № 445 и имот с пл. № 444 е частично с оградна мрежа (11,87м.) и частично с дървени летви (11,52м.), като местоположението ѝ съответства на общата границата по действащата кадастрална карта.

След извършени справки по наличните кадастрални подробни устройствени планове, кадастрални планове и ръчни скици се установява, че съборената сграда в имот е пл. № 444, която е била изградена на границата е имот е пл. №445 е била с площ от 14,18 кв.м., обозначена в плановете като „ ПС“ - паянтова сграда. В нотариалния акт на Г. не е описана процесната постройка-гараж. Разходите за развалянето на гараж с характеристиките на процесния, с площ от 14,18 кв.м., изграден от метална конструкция е ламаринени обшивки на стените и ламаринен покрив, по цени към 2007 г. е в размер на 618,29 лв. с ДДС.

По делото е приета и ССЧЕ, от заключението на която се установява, че средномесечния наем за имота е 1 лв./кв.м. Площта на целия имот е 299 кв.м., периода е от 2007 г. до м.02.2022 г. - (15 г. x 12 мес.) + 2 мес. = 182 мес. Размерът на наема за 1 месец е $299 \times 1 = 299$ лв. Размерът на наема за целия период (от 2007г. до м.02.2022г.) е $182 \times 18 = 3276$ лв., в т.ч. за 2007г. 216 лв., 2008г. 216 лв. 20 09г. 216 лв., 2010г. 216 лв., 2011г. 216 лв., 2012г. 216 лв., 2013г. 216 лв., 2014 г. 216 лв., 2015г. 216 лв., 2016г. 216 лв., 2017г. 216 лв., 2018 г. 216 лв., 2019 г. 216 лв., 2020г. 216 лв., 2021г. 216 лв. 2022г. 36 лв.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е предявен иск от А. Б. Г. от [населено място], кв. О. иск за осъждане Столична община да му заплати сумата от общо 5 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени от ищеца имуществени вреди, в следствие на отменени по съдебен ред три административни акта заповед № РД-09-242/13.10.2006 г. на кмета на СО-район С., заповед № РД-09-208/14.12.2007 г. на кмета на СО-район С. и Заповед № РД-09-92/20.10.2010 г. на кмета на СО-район С., изразяващи се в невъзможността на ищеца да ползва 2,30 линейни метра от лицето на УПИ-444-VI и около 18 кв.м. от площта на имота, както и в направени разноси за разваляне на гараж, намиращ се на границата между двата имота и попадащ в имота на трети лица в размер на 1 000 лв., в следствие на заповед № РД-09-208/14.12.2007 г. и направени разноси по гражданско

дело № 2514/2011 г. на СРС в размер на 1 799,68 лв.

Съдът намира подадената искова молба, в частта относно исковата претенция, произтичаща от заповед № РД-09-208/14.12.2007 г. на кмета на СО-район С. /в това число за имуществени вреди от невъзможността на ищеца да ползва 2,30 линейни метра от лицето на УПИ-444-VI и около 18 кв.м. от площта на имота, както и в направени разноси за разваляне на гараж, намиращ се на границата между двата имота и попадащ в имота на трети лица/, както и по отношение на претенцията за обезвреда на направени разноси по гражданско дело № 2514/2011 г. на СРС в размер на 1 799,68 лв. за недопустима, поради което не следва да се разглежда по същество. Това е така, тъй като за да бъде допустим иска за обезщетяване на причинени вреди от актове, действия или бездействия на органите на държавата или общините, съгласно чл. 204 АПК, същия следва да се предяви след отмяната на административния акт по съответния ред. Т.е., ако се твърди вреда от отменен административен акт, то първо такъв следва да е налице. В случая не е доказана отмяната на заповед № РД-09-208/14.12.2007 г. на кмета на СО-район С.. По делото не се представиха никакви доказателства, от които да се направи извод, че заповедта е отменена, нито са представени съдебни актове относно тази заповед, нито пък се посочват номера на съдебни решения с предмет посочената заповед. След направени и служебна справка в деловодната система на АССТ, настоящият състав не откри дело с предмет заповед № РД-09-208/14.12.2007 г. на кмета на СО-район С.. Поради това следва да се приеме, че по отношение на претенция за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди от невъзможността на ищеца да ползва 2,30 линейни метра от лицето на УПИ-444-VI и около 18 кв.м. от площта на имота, както и в направени разноси за разваляне на гараж, намиращ се на границата между двата имота и попадащ в имота на трети лица, в размер на 1 000 лв., не е налице предпоставката за допустимост на иска, а именно наличие на отменен по съответния ред административен акт.

Претенцията за присъждане на имуществени вреди, представляващи направени разноси по гражданско дело № 2514/2011 г. на СРС в размер на 1 799,68 лв., също е недопустима. Не е налице нито отменен административен акт, нито незаконосъобразно действие или бездействие, които да бъдат предпоставка за допустимостта на иска, нито пък конституирания ответник е пасивно легитимиран за отговаря за тези вреди. С решение № I-52-8/25.04.2012 г., постановено по гр.д. № 2514/2011 г. на СРС е признато за установено по иск предявен от К. Д., П. М. и Е. Д. по отношение на А. Б. Г., че на основание чл. 53, ал.2 ЗКИР е налице допусната грешка в плана на [населено място] от 1996 г. при заснемането на границата между имот УПИ V-445 и VI-444 в кв. 174. С решението А. Б. Г. е осъден да заплати на трети лица сумата от 970 лв. разноси. Решението е оставено в сила с решение от 25.03.2013 г., постановено по гр.д. № 11491/2012 г. на СГС. С решението Г. е осъден да заплати на трети лица сумата от 600 лв. разноси по делото. Разноските са възложени на ищеца, тъй като е загубил спора по гражданското дело. Т.е., не е налице отменен акт, с който например се одобрява плана на [населено място], за да се приеме, че общината следва да отговаря за направените разноси. С посоченото решение е разрешен спор за собственост между страните по него и общината не е органа, който следва да отговаря за разноските, направени по този спор. А освен това, разноските не са неправомерно направени, тъй като Г. е изгубил спора по гражданското дело.

Поради изложеното, дадения ход по същество на делото в тази му част следва да бъде отменен, исковата молба да се остави без разглеждане, а делото прекратено.

В останалата част, по отношение на претенцията за заплащане на претърпени имуществени вреди в следствие на отмяната на заповед № РД-09-242/13.10.2006 г. на кмета на СО-район С. и Заповед № РД-09-92/20.10.2010 г. на кмета на СО-район С., изразяващи се в невъзможността на ищеца да ползва 2,30 линейни метра от лицето на УПИ-444-VI и около 18 кв.м. от площта на имота, искът е допустим и следва да се разгледа по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Целта е неблагоприятните последици от евентуално положително за увредения решение да бъдат понесени от бюджета на това учреждение, в чиито състав са причинителите на вредите. Съгласно изискванията на чл. 205 от АПК исковите за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред; вреда от такъв административен акт /имуществената и неимуществената/ и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

От така изложеното, съдът приема, че първият въпрос, който следва да бъде разгледан, е въпросът за наличието на незаконосъобразен административен акт. Безспорно установено по делото е, че двете заповеди № РД-09-242/13.10.2006 г. на кмета на СО-район С. и № РД-09-92/20.10.2010 г. на кмета на СО-район С., от които се претендират вредите са отменени след съдебно оспорване, а съдебните решения са влезли в сила. Заповед № РД-09-242/13.10.2006 г. на кмета на СО-район С. е оспорена пред АССГ, където е образувано адм.д. № 3930/2008 г. По делото е постановено решение на АССГ от 03.06.2009 г., с което заповедта е отменена като незаконосъобразна. Решението на АССГ е потвърдено с решение № 15956/22.12.2009 г., постановено по адм. д. № 14202/2009 г. по описа на ВАС. Заповед № РД-09-92/20.10.2010 г. на кмета на СО-район С. е отменена с решение № 1602/05.04.2011 г., постановено по адм.д. № 9181/2010 г. на АССГ. Решението е влязло в сила на 27.04.2011 г.

Следващият въпрос, който следва да бъде разгледан, е въпросът за пасивната процесуална легитимация на ответника по този иск. За да бъде един ответник надлежна страна по иск по чл. 203 АПК, следва незаконосъобразния акт, действие или бездействие да бъдат издадени или съответно извършени/неизвършени от длъжностно лице, намиращо се в трудово или служебно правоотношение с учреждението, срещу което е предявен иска. Т.е., всяко едно учреждение, юридическо лице или друга държавна организация, отговарят за вредите, които техни служители са причинили на граждани и юридически лица, със своите незаконосъобразни актове, действия или бездействия. Поради това, пасивно легитимиран по иска по чл. 1 ЗОВОД е юридическото лице, в чиято структура се намира служителят, издал отменения акт, от който се претендира да са претърпени вредите. Искът е предявен срещу Столична

община, представлявана от кмета, след направено уточнение на исковата претенция, а незаконосъобразните два акта са издадени от кмета на район С. към Столична община. Искът е предявен срещу надлежен ответник по смисъла на чл. 205 АПК, тъй като длъжностното лице, постановило незаконосъобразните актове е от състава на Столична община, а именно кмет на район. В този смисъл именно конституирания ответник е юридическото лице пасивно легитимирано да отговаря за причинените на ищцата вреди от отмяната на двата административни акта.

Безспорно по делото се установява, че ищецът е собственик на дворно място, представляващо УПИ-VI-444, кв. 174, м. О., с административен адрес [населено място], [улица], с площ от 299 кв.м., ведно с построената в имота масивна жилищна сграда, представляваща западната част от сграда, тип близнак, на основание НА за продажба на недвижим имот № 54, том I, дело № 48/31.03.2000 г. Имотът е съседен на УПИ I-445, в кв. 174. Със заповед № РД-09-242/13.10.2006 г. на кмета на СО-район С., на основание §4, ал.1, т.2 ПР на ЗКИР е одобрена поправка в кадастралната основа с нова имотна граница между имоти с пл. №№ 444 и 445, кв. 174, м. О.-М.. Заповед № РД-09-92/20.10.2010 г. на кмета на СО-район С. е одобрено попълване на кадастралната основа на действащия план за регулация с ПИ с проектен пл. № 445, кв. 174, м. О.-М..

От приетата по делото СТЕ се установява, че от замерване на място е видно, че лицето на имот с пл. № 444 е с дължина 11,70 м., а по действащия ПУП /одобрен със Заповед № РД-545/26.10.1996 г. на Главния архитект на [населено място]/ УПИ VI-444 от кв. 174, м. „О.-М.“ следва да е 14,05 м. Изградената ограда между имот с пл. № 445 и имот с пл. № 444 е частично с оградна мрежа (11,87м.) и частично с дървени летви (11,52м.), като местоположението ѝ съответства на общата границата по действащата кадастрална карта. Съгласно цифровите данни от iSofMap (Г.-С.) по действащия ПУП от 1996 г. на м. „О.-М.“ УПИ V-445 от кв.174 е с площ от 294 кв.м., а имот с пл.№ 445 е с площ от 293 кв.м. и УПИ VI-444 от кв.174 е с площ от 327 кв.м., а имот с пл.№ 444 е с площ от 326 кв.м. Имот с идентификатор 68134.510.5050 (стар ид. 68134.510.445) е с площ от 289 кв.м., а имот с идентификатор 68134.510.5067 (стар ид. 68134.510.444) е с площ от 328 кв.м. Тази граница обаче, по одобрения план от 1996 г. не е вярната имотна граница. Това се установява от влязлото в сила три месеца след одобряване на изменението в КК от 2013 г. /25.03.2013 г./, Решение № I-52-8/25.04.2012 г. по гр.д. №2514/2011г., с което е разрешен спора за материално право, не е вярната имотна граница. Според решението и заключението на вещото лице Д. по това дело, е налице допуснатата грешка в плана на [населено място] от 1996г. при заснемането на границата между имот УПИ V-445 в кв.174 и имот VI-444 в кв.174, м.“О. – М.“ като имотната граница според този план съвпада с регулационната, а в действителност вярната имотна граница между имотите е тази, посочена в отменения кадастрален и регулационен план от 1977 г.

Съдът намира за недоказано наличието на претърпяна вреда от ищеца, както и наличието на причинна връзка между евентуалната вреда и отменените две заповеди. По делото не беше доказано по безспорен начин, че имотната граница между двата имота не е тази по отменения кадастрален и регулационен план от 1977 г., която в същност е вярната имотна граница. Т.е. ищецът не доказва, че е лишен от правото да ползва имота си в неговата цялост, поради неправилно прокарване на имотната граница между неговия имот и имота на съседите. Недоказа също и как конкретно издаването и съответно отмяната на двата акта са се отразили върху реалното

състояние на имота, за да се установи и какви конкретно вреди е претърпял. Не представи доказателства за това, че е лишен от правото да ползва 2,30 линейни метра от лицето на УПИ-444-VI и около 18 кв.м. от площта на имота, поради това, че точно в следствие на заповедите, собствениците на УПИ V-444 са изместили оградата и са навлезли в неговия имот. Установи се, че оградата между двата имота минава по действащата кадастрална карта, но не беше доказано кога е изградена по този начин оградата. Това доказване е необходимо, с оглед преценката дали изграждането ѝ е следствие от издаването на двата акта. За да подлежи на обезщетяване настъпилата имуществена вреда, следва същата да е пряка и непосредствена последица от отменения административен акт. В случая съдът намира, че такава връзка не беше доказана.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че ищецът не доказва в условията на пълно и главно доказване настъпилата за него вреда, а именно лишаването му от възможността да ползва 2,30 линейни метра от лицето на собствения му УПИ-444-VI и около 18 кв.м. от площта на имота, както и евентуална причинна връзка между тази невъзможност да ползва имота си в цялост с двата отменени административни акта. Поради това, искът в тази му част следва да се отхвърли като неоснователен и недоказан.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на ищеца не се дължат разноски.

Ответният орган не е направил искане за присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 203, Административен съд, С. град, II отд., 59 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ протоколно определение от 29.09.2022 г., с което е даден ход по същество на делото **В ЧАСТТА** относно предявения от А. Б. Г. от [населено място], кв. О. иск срещу Столична община, представлявана от кмета за осъждане на ответника да заплати на ищеца обезщетение за претърпени от последния имуществени вреди, произтичащи от заповед № РД-09-208/14.12.2007 г. на кмета на СО-район С., изразяващи се в невъзможността на ищеца да ползва 2,30 линейни метра от лицето на УПИ-444-VI и около 18 кв.м. от площта на имота, в направени разноски за разваляне на гараж, намиращ се на границата между двата имота и попадащ в имота на трети лица в размер на 1 000 лв., както и представляващи направени разноски по гражданско дело № 2514/2011 г. на СРС в размер на 1 799,68 лв.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ исковата молба от А. Б. Г. от [населено място], кв. О. в тази му част.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в посочената част.

ОТХВЪРЛЯ предявения от А. Б. Г. от [населено място], кв. О. иск срещу Столична община, представлявана от кмета в останалата му част, като неоснователен и недоказан.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: